

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

KEER TERUG NAAR HET LICHT VAN TAWBAH

Mawlānā Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani

08 augustus 2025 / 14 Şafar 1447

Fajr-gebed – Akbaba Dergah, Istanbul

As-Salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Llāh. A‘ūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-rajīm (Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan). **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** (In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle). **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ‘alā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalīna wa l-Ākhirin** (En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatste). **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Madad** (O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Hulp!). **Ṭarīqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jam’iyyah** (Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).

Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm,

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

(Qur’ān 03:135) ‘Wa Al-Ladhīna ‘Idhā Fa`alū Fāḥishatan ‘Aw Ḍalamū‘Anfusahum Dhakarū Allaha Fāstaghfarū Lidhunūbihim Wa ManYaghfiru Adh-Dhunūba ‘Illā Al-Lahu Wa Lam Yuṣirru ‘Alā Mā Fa`alū Wa Hum Ya`lamūna’ Degenen die een zonde begaan of zichzelf onrecht aandoen, worden innerlijk wakker en herinneren zich Allāh. Die herinnering (dhikr) opent hun hart (qalb) en brengt hen tot het vragen van vergeving (istighfār). Want niemand anders dan Allāh kan de zonden wegnemen en de ziel (nafs) zuiveren. Maar deze vergeving is niet voor wie blijft vasthouden aan zijn fout, terwijl hij weet dat het verkeerd is. Het hart dat blijft volharden, sluit zich af voor het Licht (nūr) van leiding (hidāyah). Ware berouw (tawbah) komt voort uit inzicht en het loslaten van koppigheid (istikbār). Ṣadaqa Llāhu l-‘Aẓīm.

Allāh ‘Azza wa-Jalla leert ons dat wanneer iemand een zonde begaat, maar zich er niet aan blijft vasthouden, Hij ﷻ hem zal vergeven. Want Allāh ﷻ is de Meest Vergevingsgezinde, Degene die de ziel (nafs) zuivert en het hart (qalb) opent

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

voor Zijn genade. Wie oprecht spijt (tawbah) voelt en zich innerlijk keert naar Allāh ﷻ, ontvangt vergeving (maghfirah). Maar wie bewust het verkeerde blijft doen en koppig doorgaat, sluit zichzelf af van die vergeving. Niet omdat Allāh ﷻ geen uitweg biedt, maar omdat hij zelf de deur van vergeving dichtdoet door zijn trots (istikbār) en hardheid van hart.

Sommige mensen raken verstrikt in fouten doordat ze anderen volgen. Maar het is niet nodig om daarin te blijven hangen. Het hart (qalb) kan altijd terugkeren naar de weg van Allāh ﷻ, en Zijn vergeving (maghfirah) is nabij voor wie zich losmaakt van misleiding. Wie zich laat leiden door twijfelachtige mensen en denkt dat zij het bij het juiste eind hebben, loopt het gevaar een pad te volgen dat niet in overeenstemming is met de waarheid (ḥaqq). Zelfs als die keuze voortkomt uit onwetendheid, kan het de ziel (nafs) verder afleiden van zuivering (tazkiyah) en het hart verduisteren met onoplettendheid (ghaflah). Daarom is het herkennen van innerlijke misleiding en het terugkeren naar de zuivere leiding (hidāyah) een belangrijk onderdeel van de spirituele reis (sulūk).

Daarom zegt Hij ﷻ: “Keer terug naar Allāh.” فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ ‘Fafirrū ilāllāh’ (Vlucht naar Allāh). (Qur’ān 51:50) Allāh ‘Azza wa-Jalla roept ons op om bescherming (ināyah) bij Hem te zoeken. Dit is geen uiterlijke vlucht, maar een innerlijke terugkeer — een beweging van het hart (qalb) naar zijn oorsprong. Wees niet koppig (istikbār). Allāh ﷻ heeft ieder mens verstand gegeven en de vrijheid om te kiezen. Hij ﷻ heeft ons duidelijk gemaakt wat goed is en wat ons juist afleidt. Denk niet dat je iets goeds bereikt door een ander pijn te doen. In de islam is er geen ruimte voor voordeel dat ten koste gaat van een ander. Ware winst ligt in oprechtheid (ṣidq), rechtvaardigheid (‘adl), en het bewandelen van het pad van innerlijke zuivering (tazkiyah).

Ook al is het soms moeilijk, volg je nafs (het ego dat tot het slechte aanzet) niet. De nafs trekt altijd naar wat schadelijk is voor het hart (qalb) en houdt je weg van zuivering (tazkiyah). Sommige vormen van misleiding zijn heel subtiel. Wanneer je de juiste weg kiest, zal je nafs je proberen te verwarren met twijfels: “Is deze persoon wel oprecht? Is hij goed? Of juist slecht?” Maar als je iemand volgt die innerlijk verdorven is, zal je nafs je juist steunen in die keuze. Het zal je laten geloven dat die persoon goed is, zelfs als hij je van het rechte pad afleidt. Daarom is het herkennen van de stem van de nafs en het onderscheiden van waarheid (ḥaqq) een belangrijk onderdeel van de innerlijke

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

reis (sulūk). Alleen wie waakzaam is in zijn hart, kan zich beschermen tegen deze innerlijke misleiding.

De rechte weg is de weg van Allāh 'Azza wa-Jalla — een pad van licht (nūr), zuivering (tazkiyah) en nabijheid (qurb). Door Zijn genade is deze weg toegankelijk via de ṭarīqah (spirituele weg binnen islam), waar begeleiding en bescherming (ināyah) aanwezig zijn. Wie buiten de ṭarīqah leeft, volgt vaak zijn nafs (het ego dat tot het slechte aanzet), ongeacht zijn kennis of status. Mensen zeggen soms: "Hij is een geleerde," en volgen hem zonder te kijken naar zijn innerlijke staat. Maar als hij geen verbinding heeft met spirituele steun (madad), dan mist hij de leiding die het hart (qalb) nodig heeft. Uiteindelijk geldt: wie geen Murshid (spirituele gids) heeft, wordt geleid door de shayṭān (satan). Een ware Murshid is alleen te vinden binnen de ṭarīqah, want daar wordt het pad van innerlijke groei (sulūk) bewaakt en doorgegeven. Er is geen andere weg. Dit moeten we goed beseffen en met zorg in ons hart dragen.

Wie van het rechte pad is afgeweken, moet spijt (tawbah) tonen en bescherming (ināyah) zoeken bij Allāh ﷻ. Want Allāh ﷻ is de Meest Vergevingsgezinde, en Zijn deur van genade staat altijd open voor wie terugkeert met een zuiver hart (qalb). Wees niet koppig (istikbār), want koppigheid is een sluier over het innerlijk en leidt tot ongeloof (kufr). Ongeloof ontstaat vaak niet door onwetendheid, maar door trots en verzet tegen de waarheid (ḥaqq). In de tijd van onze Profeet ṣallā Llāhu 'alayhi wa-sallam wisten de ongelovigen van Quraysh dat hij de waarheid sprak. Toch weigerden ze te geloven, puur uit arrogantie. Zelfs op hun sterfbed hielden ze vast aan hun trots. Toen Abu Jahl in de Slag bij Badr werd gedood, zei hij terwijl hij stierf: "Ik weet dat dit de waarheid is, maar ik accepteer het niet." Hij stierf in hoogmoed, en dat werd zijn ondergang. Mensen moeten niet zoals hij zijn. Moge zij terugkeren naar het pad van leiding (hidāyah), in shā'a Llāh (als Allāh het wil). Moge Allāh ﷻ ons allen vergeven en ons beschermen tegen het afdwalen van Zijn rechte weg.

Wa min Allāhi t-Tawfiq. Al-Fātiḥa.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Er zijn Qur'ān Khatms, verzen, Soerahs, Yā Sīn Sharīf, Tabārakah, Tasbīhāt, Tahlīlāt, Ṣalawāt en Dalā'il al-Khayrāt gereciteerd. Alles wat onze broeders hebben voorgedragen, schenken we met liefde en oprechtheid (ṣidq), enkel voor het welbehagen van Allāh ﷻ. We bieden deze spirituele gaven eerst aan onze Profeet ṣallā Llāhu 'alayhi wa-sallam, zijn ﷺ Ahlu l-Bayt en ṣaḥābah (metgezellen), daarna aan de zielen van alle Anbiyā (profeten), Awliyā (heiligen), Asfiyā (zuiveren), en onze Mashāyikh (spirituele meesters). Ook schenken we het aan de zielen van al onze overledenen, en aan alle moslims en mu'mins (gelovigen). Moge deze offering een middel zijn voor het komen van het goede en het verdwijnen van het slechte. Moge zij bereiken wat zij aan goeds verlangen — voor geluk in deze wereld en in de ākhirah (het hiernamaals).

Li-Llāhi Ta'āla, Al-Fātiḥa.